

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.474 van 10 december 1996
in de zaak A. 68.414/X-6455.**

In zake : Colette VANHOORNEWEDER,
wonende te VLISSEGEM,
Molendreef 11

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Colette
VANHOORNEWEDER op 4 april 1996 heeft ingediend om de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

"het K.B. nr. 1004 van 5 december 1995 (B.S.,
p. 2742, 7 februari 1996) inzoverre het bepaalt :
(...)

'wordt de beroepsonderofficier van wie de naam
volgt op 27 juni 1995 aangesteld in de graad van
Vaandrig-ter-zee tweede klasse aanvullingsofficier,
met terugwerking inzake anciënniteit op 27 juni 1994,
en in het korps van de officieren technici inge-
schreven : JOURET, A.'";

Gezien het verzoekschrift dat Colette
VANHOORNEWEDER op 4 april 1996 heeft ingediend om als
voorlopige maatregelen en als dwangsom te bevelen :

- "1. 'Verbieden dat A. JOURET op enige wijze aan de
heden door zijn gevolgde officiersvorming
blijft deelnemen.';
2. 'Verbieden dat A. JOURET benoemd wordt in de
graad van Vaandrig ter zee Tweede klasse (2VZ)'
en dat de Raad van State 'het respect voor deze
voorlopige maatregel tevens concretiseert door
een dwangsom op te leggen zowel aan verwerende
partij als aan tussenkomende partij. Voor de
concrete modaliteiten met name omvang, tijd,
enz. ... schikt verzoekster zich naar de
wijsheid van Uw Raad.

Een principiële dwangsom van 100.000 BEF bij overtreden van het verbod lijkt verzoekster redelijk te zijn';

3. 'Verbieden dat A. JOURET bekleed wordt of blijft met de graad van Eerste Meester-chef';
4. 'Gebieden dat A. JOURET het ambt van onderofficier uitoefent, dat zij bekleedde alvorens de officiersvorming te volgen' en : 'Deze bijkomende maatregelen dienen ook vergezeld te worden door een andere eenmalige dwangsom van 100.000 BEF in geval van niet eerbiediging'";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 september 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, en van Luitenant-kolonel J. GOVAERT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van deze zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 26 maart 1993 vraagt verzoekster om deel te nemen aan de wedstrijd van 1993 met het oog op haar overgang naar de aanvullingsofficieren. Zij stelt zich kandidaat in het korps "techniek".

1.2. Op 15 oktober 1993 maakt het selectiecomité de volgende klasseringstabel op voor de overgang van beroepsonderofficier naar aanvullingsofficier. Voor het opmaken van deze rangschikking houdt het comité rekening met de criteria bedoeld in artikel 91, § 2 tot en met § 7, van het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 betreffende het statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst :

KANDIDATEN	Eerste taal /30	ANCIENNITEIT Datum /10	WAARDE /60	TOTAAL /100	KL
JOURET, A.	14,25	010682 4	50,25	68,5	2
HOLLEVOET, K.	18,50	280278 10	35,41	63,91	6
MERVEILLE, P.	14,50	210779 10	40,83	65,33	5
DEBRUYKER, J.	18, --	020281 6	46	70	1
VANDECAS- TEELE, S.	11,25	270381 6	48,3	65,55	3
VAN HOORNE- WEDER, C.	15, --	200779 10	40,5	65,5	4
VAN ACKEN, P.	12,75	010975 10	40,76	63,51	7

1.3. Op 18 oktober 1993 zendt de Staf van de Zeemacht de klasseringstabel aan de Generale Staf, Divisie Personeel. J. DEBRUYCKER wordt als enige vermeld

op de "lijst van de kandidaten voorgesteld voor overgang B00-G0".

1.4. Op 13 december 1993 vordert Sonja VANDECASTEELE beroepsonderofficier bij de zeemacht, de nietigverklaring van "het resultaat van het Selectiecomité van de Zeemacht dd 15 oktober 1993, haar bekend op 15 oktober 1993 waarbij verzoekster niet als eerste werd geselecteerd voor de overgang in 'Sociale promotie' van de categorie der beroepsonderofficieren naar de categorie der aanvullingsofficieren en de impliciete weigering haar tot de vorming van aanvullingsofficier 1993 toe te laten". Zij vordert tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 15 oktober 1993 (A. 55.116/X-2556).

In haar "nota met opmerkingen", ingediend op 11 januari 1994, stelt de verwerende partij vast dat de overheid zich vergist heeft bij de berekening van de punten voor de factor "dienstanciënniteit" van de kandidaat DEBRUYKER.

1.5. Op 18 februari 1994 vraagt verzoekster om deel te nemen aan de wedstrijd van 1994 met het oog op haar overgang naar de aanvullingsofficieren. Zij stelt zich kandidaat in het korps van de "diensten" van de Zeemacht.

1.6. Op 28 februari 1994 vraagt Axel JOURET te mogen tussenkomen in het administratief kort geding (zaak A. 55.116/X-2556).

1.7. Op 10 maart 1994 richt de Staf van de Zeemacht de volgende nota aan de Divisie Personeel :

"ONDERWERP : Sociale Promotie 93-94 B00-G0.

1. Uit een bijkomend onderzoek is gebleken dat mijn diensten een administratieve fout begaan hebben bij het berekenen van de punten zodat 1MC DEBRUYKER (N10402) ten onrechte als eerste gerangschikt werd.

2. Bij het aanhangig maken bij de Raad van State van dit dossier is er tevens gebleken dat de jury van het taalexamen een aantal kandidaten na deliberatie geslaagd verklaard heeft zonder dat de punten werden aangepast.
3. Indien de Raad van State deze deliberatie van de KMS aanvaardt dan zou uit reden van billijkheid zowel tegenover 1MC DEBRUYKER die per vergissing als batig gerangschikt werd geplaatst en de vorming reeds heeft aangevat als tegenover 1MR JOURET die batig had moeten gerangschikt zijn een tweede plaats moeten geopend worden. Tevens zou dan moeten voorzien worden dat 1MR JOURET (N10549) in DEC 94 wordt benoemd, eventueel met terugwerkende kracht zodat hij op geen enkele manier schade ondervindt van deze administratieve vergissing.
4. Mag ik u vragen dit voorstel ter goedkeuring aan de heer Minister van Landsverdediging te willen voorleggen".

1.8. Bij arrest nr. 46.722, van 29 maart 1994, verwerpt de Raad van State het verzoek tot tussenkomst in het administratief kort geding van Axel JOURET (artikel 1), de vordering tot schorsing (artikel 2) en de vordering tot het opleggen van een dwangsom (artikel 3) in de zaak A. 55.116/X-2556.

1.9. Met een nota van 29 maart 1994 vraagt de Sectie Administratie van de Divisie Personeel van de Generale Staf (JSP-A/C) het advies van de "Dienst Geschillen Raad van State" (JSP-S/J) met betrekking tot het door de Staf van de Zeemacht op 10 maart 1994 geformuleerde voorstel.

1.10. Op 5 mei 1994 geeft de "Dienst Geschillen Raad van State" (JSP-S/J) het volgend advies :

- "ONDERWERP : Sociale promotie B00-G0 93-94/ZM
Ref : 1. JSP-S/J 1425.9-00391 van 13 Jan 94
2. ZS1 051217 van 10 Mar 94
3. JSP-A/C 15589 van 29 Mar 94
1. Uit de analyse van een zaak die aanhangig werd gemaakt bij de Raad van State (Ref 1), bleek dat het selectiecomité van de Zeemacht een fout gemaakt had bij het toekennen van de enige opengestelde plaats aan 1MR DEBRUYCKER. Het was

eigenlijk 1MR JOURET die batig gerangschikt had dienen te worden.

Met Ref 3 vroeg JSP-A/C het advies van JSP-S/J m.b.t. de voorstellen van ZS1 geformuleerd met Ref 2.

2. In de rand van deze zaak kan opgemerkt worden dat de jury van het taalexamen een aantal kandidaten, waaronder 1MR JOURET, had gedeelbereerd met behoud van de punten. Deze beslissing die door het selectiecomité werd overgenomen is definitief (en kan dus niet meer worden ingetrokken).
3. Ook de beslissing om 1MR DEBRUYCKER te weerhouden is ondertussen definitief geworden.
4. Hetzelfde geldt ten aanzien van de beslissing om 1MR JOURET niet te weerhouden. Hij heeft deze akte immers niet aangevallen voor de Raad van State binnen de 60 dagen na kennisneming ervan.

De overheid is dus niet verplicht om een bijkomende plaats te openen voor 1MR JOURET en om hem te aanvaarden als KGO.

Gezien de klaarblijkelijke fout van het selectiecomité is het echter opportuun dat het onrecht hersteld wordt ten aanzien van JOURET.

5. Bovendien lijkt het ons billijk om 1MR JOURET met terugwerkende kracht te benoemen nadat hij met succes de vormingscyclus KGO en de proeftijd in de eenheid heeft gevolgd (A16-B1-Art 45, § 2, 4°)".

1.11. Op 14 november 1994 vraagt verzoekster aan de Divisie Personeel (JSP-A/C) om aangeduid te worden als kandidaat-aanvullingsofficier (GO), sessie 1993. Zij stelt onder meer :

"II. Feiten in verband met de aanvraag :

- '1. De openstelling der plaatsen werd geregeld via het KB van 29 maart '93 waarin er één plaats ZM opengesteld werd voor de kandidaat die voldaan had aan het examen over de grondige kennis van de Nederlandse taal, op basis van artikel 2 van de wet van 30 juli 1938 (taalwetgeving, A16-L1).
2. Op 15 oktober 1993 greep het selectiecomité plaats dat DEBRUYCKER Jan, op basis van de uitslag van het selectiecomité, batig rangschikte (zie bijlage B2 : bijlage aan het PV selectiecomité van 1993).
3. Het valt op te merken dat er wettelijk slechts drie (3) kandidaten voor het selectiecomité mochten verschijnen : te weten DEBRUYCKER, HOLLEVOET en VANHOORNEWEDER. Zij waren de

kandidaten die voldeden aan de wet hier hoger vermeld, namelijk die van 30 juni 1938, art. 2, taalwetgeving.

Het aanbrengen van vier andere kandidaten kan als machtsovertreding beschouwd worden. De wet van 30 juli 1938 inzonderheid het artikel 2, voorziet geen deliberatie zoals ze werd uitgevoerd door de Koninklijke Militaire School (KMS) waardoor er vier extra kandidaten voor het selectiecomité verschenen.

4. Met het KB van 26 Sep 94 - BS van 08/11/94 - werd een bijkomende plaats opengesteld voor de sessie '93 overgang B00->G0 en dit voor de kandidaten die voldaan hebben aan de grondige kennis van het Nederlands, zoals bepaald in de wet van 30 juli 38 inzonderheid artikel 2. (Bijlage B1)
5. Uit hetgeen vooraf gaat en rekening houdende met de rangschikking van het selectiecomité vraag ik dan om zo snel mogelijk mijn rechtspositie te regulariseren en om mij met terugwerkende kracht batig te rangschikken als kandidaat G0 sessie 1993.

III. Over noodzaak van een snelle beslissing betreffende deze aanvraag :

1. De kandidaat DEBRUYCKER werd in november '93 in cursus geplaatst. De vorming bepaald zoals in de wet van 27 Dec 1961 artikel 40 quater duurt ten hoogste één jaar. Dit wil zeggen dat de geselecteerde kandidaat van de sessie 1993 bijna zijn vorming volbracht heeft en gezien de bijgekomen plaats, na de 'normale' termijn opengesteld wordt, dringt de tijd. Zowel de krijgsmacht als de verzoekster hebben er baat mee om deze aanvraag ten spoedigste te behandelen en dit los van de vigerende termijnen die in de administratie voor een 'model B' van toepassing zijn.

IV. Over de motivatie van een door de overheid getroffen beslissing :

1. De wet op de uitdrukkelijke motivering van een bestuurshandeling - 29 Jul 91 in werking op 01 Jan 93 - BS 12/09/91 voorziet in zijn artikel 2 dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten gemotiveerd worden. Binnen de Krijgsmacht werd dit principe via de nota JSP-S 08391 van 26 Aug '94 expliciet onderschreven.

Ik vraag dan ook beleefd bij een eventuele niet-batige rangschikking de elementen zoals vervat in de nota en wet in referte te vermelden. Dit om mij toe te laten de elementen te verzamelen waarbij een eventuele rechtsprocedure in overweging kan genomen worden.

- V. Over een zo mogelijk ernstige nadeel dat niet te herstellen is :

1. Het weze opgemerkt dat het niet aanduiden van een kandidaat die voldaan heeft aan het examen grondige taal voor deze bijkomende plaats, op ondubbelzinnige wijze het statuut van deze persoon regelt. Deze beslissing is van individuele aard, is onherroepelijk en kan door de betrokken partij als een ernstig niet te herstellen nadeel aangevoerd worden".

1.12. Op 17 januari 1995 weigert luitenant-kolonel MAB JADOT van de Divisie Personeel van de Generale Staf (JSP-A/C) de aanvraag van verzoekster als volgt :

- "Ref : 1. KB van 29 Mar 93, Art 6, 2° (B.S. van 17.04.93)
2. KB van 26 Sep 94, Art 2 (B.S. van 08.11.94)
3. KB van 25 Okt 63, Art 91, § 2 t.e.m. § 7 (Reg A16-D3)
1. Een bijkomende plaats werd geopend en werd toegewezen aan 1MR JOURET omdat deze daadwerkelijk benadeeld werd door een administratieve fout (anciënniteit 4 punten op 10 in plaats van 6 punten op 10). Betrokkene had, in feite als eerste moeten geklasseerd worden door het selectiecomité.
 2. De kandidaten JOURET, MERVEILLE, VANDECASTEELE en VAN ACKEN werden onweerlegbaar gedelibereerd door de jury van het taalexamen en mochten bijgevolg gerangschikt worden.
 3. Rekening houdende met de deugdelijke deliberatie en ongeacht de rechtzetting van de administratieve fout waarvan sprake hierboven blijven de twee eerste geklasseerden steeds 1MR JOURET en 1MR DEBRUYCKER. De opengestelde plaatsen werden bijgevolg rechtmatig toegewezen aan deze onderofficieren.
 4. U komt dus niet in aanmerking om één van deze plaatsen in te nemen.
 5. Een beroep tot schorsing en vernietiging van deze beslissing kan ingediend worden bij de Raad van State binnen de 60 dagen na kennisname ervan".

1.13. Op 23 januari 1995 dient verzoekster een verzoekschrift tot nietigverklaring, een verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een verzoekschrift tot het bevelen van voorlopige maatregelen en het opleggen van een dwangsom in, met betrekking tot het niet aanduiden van verzoekster om een vorming van kandidaat aanvullingsofficier (sessie 1994) te volgen (A. 61.990/X-4783).

1.14. Op 1 maart 1995 dient verzoekster een nieuw verzoekschrift tot nietigverklaring, een nieuw verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een nieuw verzoekschrift tot het bevelen van voorlopige maatregelen en het opleggen van een dwangsom in (A. 62.558/X-4953).

1.15. Bij arrest nr. 52.975, van 18 april 1995, verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing (artikel 1) de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en de vordering tot het opleggen van een dwangsom (artikel 2) in de zaak A. 61.990/X-4783.

1.16. Bij arrest nr. 54.579, van 13 juli 1995, verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing (artikel 1) de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en de vordering tot het opleggen van een dwangsom (artikel 2) in de zaak A. 62.558/X-4953.

1.17. Op 5 december 1995 ondertekent de Koning het koninklijk besluit nr. 1004. Artikel 3 van dit besluit luidt als volgt :

"De beroepsonderofficier van wie de naam volgt wordt op 27 juni 1995 aangesteld in de graad van vaandrig-ter-zee tweede klasse aanvullingsofficier, met terugwerking inzake anciënniteit op de 27 juni 1994, en wordt in het korps van de officieren van de diensten ingeschreven : JOURET, A.".

In de aanhef van dit koninklijk besluit wordt verwezen naar de wet van 27 december 1961 houdende statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst, inzonderheid op het artikel 40 quinquies, en naar het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 betreffende het statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst, inzonderheid op het artikel 94, § 2.

1.18. Bij koninklijk besluit nr. 1211 van 3 juni 1996 wordt de aangestelde vaandrig-ter-zee tweede klasse kandidaat aanvullingsofficier A. JOURET op 27 december 1994 benoemd in de graad van vaandrig-ter-zee tweede klasse aanvullingsofficier in het korps van de officieren technici. Dit koninklijk besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 6 juli 1996.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat er over de door haar opgeworpen exceptie slechts uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, hetgeen ten dezen niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en

dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarden betreft, dat verzoekster als eerste middel aanvoert, eerste onderdeel, machtsoverschrijding, tweede onderdeel, schending van de artikelen 1 en 2 van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger, derde onderdeel, schending van het artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 september 1994 en van het artikel 6, 2°, van het koninklijk besluit van 29 maart 1993 die, voor de vergelijkende examens van de sessie van het jaar 1993, het aantal nederlandstalige beroepsonderofficieren bepalen die kunnen opgenomen worden als aanvullingsofficier, vierde onderdeel, schending van artikel 40bis, § 1, en 40ter van de wet van 27 december 1961 houdende statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst; dat zij ter zake stelt :

"A. Over de ontvankelijkheid van het middel
Verzoekster heeft in het hoofdstuk IV, betiteld 'Nopens het niet definitief-karakter van voorafgaandelijke deelbeslissingen en de ontvankelijkheid de middelen' uitvoerig aangetoond dat de onregelmatigheden van de (aan de aanstelling van A. JOURET) voorafgaande deelbeslissingen op ontvankelijke wijze mogen aangevoerd worden.

B. Over het middel der 'taalschending'.

1.a. Art 40 bis, § 1 en 40 ter van de wet van 27 december 1961 houdende het statuut van de onderofficieren van het actief kader bepalen : Kan op zijn aanvraag, door de Minister van Landsverdediging als kandidaat-aanvullingsofficier worden aanvaard, de beroepsonderofficier die de volgende voorwaarden vervult :
1° voldaan hebben bij het examen van overgang naar de graad van eerste sergeant-majoor;
2° gunstig beoordeeld worden door zijn hiërarchische chefs;

- 3° de voor de staat van officier onmisbare morele hoedanigheden bezitten;
- 4° de leeftijdsvoorwaarden vervullen, die de Koning kan bepalen;
- 5° voldaan hebben aan de grondige kennis van de Franse of Nederlandse taal, zoals bepaald in artikel 2 van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger, gewijzigd bij de wetten van 30 juli 1955 en 13 november 1974;
- 6° voldaan hebben aan het examen over de wezenlijke kennis van de andere taal, overeenkomstig artikelen 3 en 4 van dezelfde wet;
- 7° nuttig gerangschikt zijn met het oog op het begeven van het aantal plaatsen dat overeenkomstig artikel 40 ter wordt vastgesteld, volgens de regels die de Koning bepaalt (artikel 40 bis, § 1).

Ieder jaar stelt de Koning het aantal beroepsonderofficieren vast dat in het kader van de aanvullingsofficieren kan worden opgenomen.

Dit aantal wordt bepaald per officierenkorps van elk der krijgsmachtdelen en van de medische dienst (artikel 40 ter).

- b. Het Art 6.2. van het K.B. van 29 maart 1993, retroactief gewijzigd bij het Art 2 van het K.B. van 26 september 1994 (B.S. 8 november 1994) luidt expliciet : 'twee plaatsen : Zee-macht Korps technici voor kandidaten die voldaan hebben aan het examen over de grondige kennis van de Nederlandse taal, op basis van het Art. 2 van de wet van 30 juli 1938'.
 - c. Art. 2 alinea 5 van de wet van 30 juli 1938 luidt : 'Voor het eerste (examen over de grondige kennis) is een uitsluitingscijfer dat gelijk is aan de helft van het maximum der punten (...)'
 - d. Art. 1 van de wet van 30 juli 1938, gewijzigd bij wet van 30 juli 1955 en 28 december 1990 (B.S., 22 januari 1991) : 'om de graad van onderluitenant of een gelijkwaardige graad in het beroepskader van de Krijgsmacht te verkrijgen of om over te gaan naar het beroeps- of het aanvullingskader moet de kandidaat de grondige kennis hebben van het Nederlands (...)'
2. Uit het resultaat der kandidaten (Bijlage H), evenals uit het arrest van de Raad van State 46.722 van 29 maart 1994, passus 1.8, blijkt wat het taalexamen betreft :

	Eerste taal /30
JOURET, A.	14,25
HOLLEVOET, K.	18,50
MERVEILLE, P.	14,50
DEBRUYKER, J.	18,00
VANDECASTEELE, S.	11,25
VANHOORNEWEDER, C.	15,00
VAN ACKEN, P.	12.75

3. Bijgevolg voldoen de kandidaten JOURET, MERVEILLE, VAN ACKEN en VANDECASTEELE niet aan alle wettelijke statutaire voorwaarden. Ze kunnen onmogelijkerwijze door de Minister aanvaard worden, op gevare af Art. 1 en 2 van de wet van 30 juli 1938 te schenden. Immers, de helft van het maximum der punten is een expliciet wettelijk uitsluitingscijfer. Bijgevolg hebben de 4 voornoemde kandidaten dus ook niet voldaan aan de grondige kennis van de Nederlandse taal, zoals logischerwijze ook vereist door het K.B. van 29 maart 1993 en het KB van 26 september 1994.
A fortiori kan JOURET heden de graad van onderluitenant of van een gelijkwaardige graad niet verkrijgen, noch bij aanstelling noch later bij benoeming.
- 4.a. Verzoeksters kandidatuur voor de sessie 1993 werd destijds tot driemaal toe 'ZEER GOED' geadviseerd. Geen enkel negatief element is opgetreden, zoals blijkt uit de vermelding 'zonder strafblad en zonder veroordeling'. (Bijlage B). Derhalve blijkt niet uit het dossier waarom verzoekster haar recht op de tweede plaats zou dienen af te staan, zeker niet aan kandidaten die niet voldoen aan de wettelijke taalvereisten.
- b. De Heer Auditeur stelde overigens zeer terecht (Verslag op 4 mei 1995, X-4953, p. 28, punt 5) :
'Verzoekster heeft er uiteraard belang bij dat de Raad van State in een arrest eventueel zou vaststellen dat de vier genoemde kandidaten niet 'voldaan' hebben voor het bedoelde taal-examen : in dat geval zouden deze kandidaten immers door de Minister van Landsverdediging niet kunnen worden aanvaard als kandidaat-aanvullingsofficier, en zou verzoekster eventueel wel kunnen worden aanvaard als kandidaat-aanvullingsofficier indien zij in nuttige orde zou

- gerangschikt zijn (artikel 40 bis, § 1, 7, van de wet van 27 december 1961)'.
5. De Minister dient steeds rekening te houden met alle wettelijke voorwaarden. Hij kan JOURET onmogelijkerwijze aanvaarden, omdat het onvoldoende cijfer bij het Nederlands taalexamen een wettelijk expliciet uitsluitingscijfer is. Naar verzoeksters oordeel getuigde het dan ook van weinig behoorlijk bestuur dat het selectiecomité niet van meet af deze kandidaat uit de eindrangschikking geschrapt heeft. Dit verwekt veeleer de indruk dat men één bepaalde kandidaat aan de Minister opdringt en dat men erop rekent dat de Minister het voorstel zomaar zal aanvaarden zonder zorgvuldig alle resultaten te lezen.
6. Na het uitvaardigen van het K.B. van 26 september 1994 houdende retroactieve wijziging van het K.B. van 29 maart 1993 geschiedde de publikatie in het Staatsblad van 8 november 1994. Er werd geen verzoekschrift tot vernietiging ingediend t.a.v. het K.B. van 26 september 1994. De Minister heeft derhalve de plicht om -op grond van de nuttige rangschikking van het selectiecomité 1993- de eerstvolgende kandidaat te aanvaarden, die na de Heer DEBRUYKER wettelijk in aanmerking kan genomen worden. Vermits het examen over de grondige kennis van de eerste landstaal een wettelijk uitsluitingscijfer is, moet verzoekster aanvaard worden in het raam van de sessie 1993.
7.a. Bijgevolg kunnen i.h.b. JOURET, MERVEILLE, VANDECASTEELE en VAN ACKEN onmogelijker wijze statutair toegelaten worden -zelfs niet na het retroactief wijzigings-K.B. van 26 september 1994- tot de vorming van KGO voor de sessie 1993. Zowel de wet als het uitvoerings-K.B. verzetten zich er tegen. Deze voorafgaandelijke individuele deelbeslissingen zijn dus onwettig.
b. Bijgevolg kan A. JOURET nooit de graad van 2VZ verkrijgen, noch bij aanstelling noch bij benoeming. Ditmaal overschrijdt de Koning de wet. Het middel is dus gegrond, des te meer daar de schending van de taalwetgeving ambtshalve door Uw Raad wordt opgeworpen (Arrest nr. 38.193, 4 maart 1992, LOODTS en VANDER STRAETEN).
8. Het lijkt volledigheidshalve aangewezen na te gaan hoe verwerende partij de toenmalige omschreven ministeriële machtsoverschrijding tracht te verantwoorden in het dossier X-4953.
9. Uit de formele motivering van de nieuwe weigeringsbeslissing van 17 januari 1995 blijkt dat verwerende partij stelt :

- '2. De kandidaten JOURET, MERVEILLE, VANDECASTEELE en VAN ACKEN werden onweerlegbaar gedelibereerd door de jury van het taalexamen en mochten bijgevolg gerangschikt worden.
3. Rekening houdende met de deugdelijke deliberatie en ongeacht de rechtzetting van de administratieve fout waarvan sprake hierboven blijven de twee eerste geklasseerden steeds IMR JOURET en IMR DEBRUYKER. De opengestelde plaatsen werden bijgevolg rechtmatig toegewezen aan deze onderofficieren'.
10. Deze uitleg overtuigt niet ! Er weze aangestipt dat de wet geen enkele 'deliberatiebevoegdheid' toekent aan enige overheid : een onvoldoende resultaat in een taalexamen blijft eenvoudigweg een mislukking en een uitsluiting. Een mogelijke a posteriori uitgevaardigde 'deliberatiebeslissing' is dan ook behept met deze machtsoverschrijding, ongeacht of ze zou uitgaan van het selectiecomité of van de Minister of van de Generale Staf.
Trouwens, verwerende partij deelt hoegenaamd niet mede wanneer, hoe en waar een dergelijke hypothetische deliberatie zou plaatsgegrepen hebben. De vraag rijst dus ambtshalve naar het bestaan van deze uitgevaardigde 'deliberatiebeslissing', zeker als men voor ogen houdt dat ze niet eens werd vastgesteld door Uw Raad op 29 maart 1994 (Arrest nr. 46.722).
11. Het louter feit dat aan de deelnemers een attest verstrekt werd, waarin vermeld stond dat betrokkenen als 'geslaagd' verklaard werden, geeft weinig uitleg ter zake, daar het getuigschrift geen kwotering vermeldt.
12. Om al deze redenen kan A. JOURET bijgevolg dus nooit door de Koning aangesteld worden tot onderluitenant.
13. Het middel is derhalve in al zijn onderdelen gegrond.
14. Men merke samengevat tevens op.
 - a. De Raad van State heeft in het arrest nr. 54.579 vastgesteld dat 'verzoekster op 14 november 1994 reeds kennis had van het feit van de deliberatiebeslissing'. De Heer Auditeur stelde tevens terecht dat 'de deliberatiebeslissing als een individuele handeling dient te worden aanmerkt' (Verslag van 4 mei 1995, X-4953, p. 29). Het nieuwe Art. 19 van de Gec. W.R.v.St. is dus van toepassing.
 - b. Verzoekster heeft zoëven aangetoond dat :
 - ze op 14 november 1994 slechts onrechtstreeks kennis nam van dit feit, precies

via de inzage van het arrest nr. 46.722 in de zaak A. 55.116/X-2556 (S. VANDECASTEELE);

- ze nooit enig document kreeg en a fortiori dat er geen enkele officiële kennisgeving geschiedde;
- op 14 november 1994 waren de substantiële pleegvormen van het nieuw art. 19 Gec.W.R.v.St. reeds een half jaar in werking getreden. In casu werden deze substantiële formaliteiten nochtans NIET eerbiedigd.
- het verzoekschrift van 1 maart 1995 betwist dus op ontvankelijke wijze deze 'taaldeliberatie'.

c. Bovendien benadrukt verzoekster : de vermeende taaldeliberatie is dermate onwettelijk -de taalwet voorziet geen deliberatie, er is geen PV voorhanden en het administratief dossier is allesbehalve éénduidig (wie, wat, wanneer, hoe)- dat ze juridisch onbestaande is en ten alle tijde kan geweerd worden.

Tevens dient vermeld te worden dat voor het taalexamen 'eerste landstaal' GEEN enkele vrijstelling wordt verleend en dat jaarlijkse zittijden worden ingericht. Het taalexamen Nederlands is dus in casu een loutere voorbereidende deelbeslissing, waarvan de onrechtmatigheid kan aangevoerd worden tot en met de eindbeslissing, d.w.z. tot de ministeriële aanvaardingsbeslissing (of verwerpingsbeslissing).

d. Er zijn dus voldoende redenen om de prima facie beoordeling van de Raad van State in het arrest nr. 54.579 van 13 juli 1995 niet te bevestigen. Het middel is immers ontvankelijk ratione temporis.

Het is overigens opmerkelijk dat de verwerende partij haar 'aanvankelijke studie over de niet-toepassing van het nieuwe art. 19 Gec.W.R.v.St.', -voorlopig voorgesteld in de nota opmerkingen (X-4953, p. 19-20)- op discrete wijze (terecht) intrekt in het antwoord X-4953. Er weze aan herinnerd dat dito nieuw art. 19 uitdrukkelijk van toepassing is op individuele rechtshandelingen sinds 27 mei 1994 !

W. LAMBRECHTS zegt duidelijk : 'De enige sanctie is dat de termijn van verval van de beroepsmogelijkheid niet loopt. Het gemis van de vereiste meldingen kan worden rechtgezet door een nieuwe betekening. Vanzelfsprekend loopt de termijn slechts vanaf de nieuwe betekening'. Het voormeld

arrest nr. 53.139 van 4 mei 1995 inzake GOOSSENS bevestigt dit !

- e. Verwerende partij had destijds gesuggerd in de nota opmerkingen X-4953 dat verzoekster geen belang had bij het opwerpen van een taalmiddel (arrest nr. 54.579, passus 4.1.2., pagina 20-21/32). Het zou blijkbaar volstaan om aan elke kandidaat zodanig veel punten toe te voegen, dat alle kandidaten de 50%-grens zouden behalen.

Deze uitleg overtuigt niet ! De taalwetgeving belangt immers de openbare orde aan en duldt geen geknoei. De wet voorziet in een minimumcijfer en duldt geen enkele deliberatie";

3.1.2.1. Overwegende dat verzoekster in het voorliggend verzoekschrift van 4 april 1996 de onrechtmatigheid van de beslissing van de examencommissie van 26 juli 1993 waarbij de kandidaten JOURET, MERVEILLE, VAN ACKEN en VANDECASTEELE gedelibereerd werden met behoud van hun punten wat de klassering betreft, niet meer ontvankelijk kan aanvechten; dat uit de gegevens van de zaak (supra 1.11) immers blijkt dat verzoekster ten minste reeds op 14 november 1994 kennis had van het feit dat de voormelde kandidaten door de jury gedelibereerd waren;

3.1.2.2. Overwegende dat verzoekster stelt dat artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van toepassing is; dat zij verwijst naar het tweede lid van dit artikel, ingevoegd door artikel 1 van de wet van 24 maart 1994, en in werking getreden op 27 mei 1994; dat deze bepaling luidt als volgt :

"De verjaringstermijnen voor de beroepen bedoeld bij artikel 14, eerste lid, nemen een aanvang op voorwaarde dat de betekening door de administratieve overheid van de akte of van de beslissing met individuele strekking het bestaan van die beroepen alsmede de in acht te nemen vormvoorschriften en termijnen vermeldt";

dat deze bepaling ten dezen evenwel niet toepasselijk is; dat dient vastgesteld te worden dat de deliberatiebeslissing niet het voorwerp van het verzoekschrift tot schorsing is, doch dat verzoekster enkel de onregelmatigheid van die beslissing inroept om te besluiten tot de onwettigheid van de bestreden bepaling van het koninklijk besluit van 5 december 1995; dat trouwens de deliberatiebeslissing niet aan verzoekster diende betekend te worden, zodanig dat het eventueel niet naleven van de voorschriften van artikel 19, tweede lid, ten aanzien van verzoekster geen invloed heeft; dat het eerste middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat verzoekster als tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij stelt :

"De bestreden beslissing is louter bij uittreksel gepubliceerd in het Staatsblad. Geen enkele individuele betekening is geschied. Aan verzoekster wordt de formele motivering niet medegedeeld. Pas na het neerleggen van het administratief dossier ter Griffie zal verzoekster kunnen nagaan om welke redenen A. JOURET werd aangesteld en ingeschreven. In het bijzonder kan verzoekster zelfs niet eens nagaan welke vorming A. JOURET gevolgd heeft, hoe en wanneer hij proeven en examens heeft afgelegd, enz... Enige gegevens en bewijzen waren noodzakelijk geweest. Het Bulletin van het Personeel (Bijlage M) biedt geen enkel soelaas.

De formele motiveringswet beoogt precies de verzoeker in de mogelijkheid te stellen om alle grieven in het aanvankelijk verzoekschrift aan te voeren. Verzoekster wordt beroofd van dit grondrecht. Het middel is kennelijk gegrond";

3.2.2. Overwegende dat, luidens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen het bestreden besluit "uitdrukkelijk" en "afdoende" dient te worden gemotiveerd; dat uit stuk 20 van het administratief dossier blijkt dat het bestreden koninklijk besluit van 5 december 1995 "uitdrukkelijk" werd gemotiveerd;

dat in de aanhef van dit besluit verwezen wordt naar de wet van 27 december 1961 houdende statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst, inzonderheid artikel 40 quinquies, en naar het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 betreffende het statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst, inzonderheid artikel 94, § 2; dat de vraag dient gesteld of de motivering ook "afdoende" is; dat dient vastgesteld te worden dat artikel 40 quinquies van de wet van 27 december 1961 bepaalt dat de Koning de onderofficieren, kandidaat-aanvullingsofficieren, kan aanstellen in de graad van onderluitenant (vaandrig-ter-zee tweede klasse) wanneer zij met goede uitslag de vormingscyclus waarvan sprake in artikel 40 quater hebben gevolgd, en dat artikel 94, § 2, van het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 bepaalt dat de kandidaat-aanvullingsofficier door de Koning wordt aangesteld in de graad van onderluitenant wanneer hij met goed gevolg de vormingscyclus bedoeld in artikel 93, § 1, heeft doorlopen; dat verzoekster er in haar verzoekschrift tot schorsing op wijst dat de bestreden beslissing "louter bij uittreksel is gepubliceerd in het Staatsblad" en dat "geen enkele individuele betekening is geschied"; dat zij derhalve de wijze van bekendmaking en betekening van het bestreden besluit bekritiseert doch niet aantoonst dat de motivering niet "afdoende" is; dat het tweede middel niet ernstig is;

4. Over de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom.

4.1. Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing de verwerping van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom impliceert,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien december 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.